

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

CLEVELANDSKA
AMERIKA
Excellent advertising
medium.

ST. 3a. — NO. 3a.

CLEVELAND, OHIO, PETEK, 17. APRILA 1914.

LETTO VII. VOL. VII

Za Narodni Dom.

V sredo, 22. aprila ob 8. zvečer v Grdinovi dvorani je splošen ljudski shod za vse ljudi. Ob tej priliki se uteleši potreba Narodnega Doma, iznajdejo pota in sredstva za zgradbo in postavi odbor, ki bo vodil to narodno podjetje.

V sredo, 22. aprila je odločilni dan za slovenski narod v Clevelandu, da se zbere skupaj in pokaze, koliko je v njem življenjske moći, da si postavi lastno narodno poslopje, kjer bodo imela svoja zavetnišča clevelandška slovenska društva, kjer bo centrala clevelandškega duševnega gibanja, kjer se bodo v resnicu počutili na domačih tleh, od katerih nas ne more nihče pregnati.

Rojaki, čas je zrel, odlašali smo dovolj dolgo. Danes ne potrebujemo več govor o potrebi narodnega doma, vsakdo ve že to, da je dom potreben, mi potrebujemo sedaj načrtov in sredstev, da se dom postavi. To pa je seveda ležec na narodu! S skupno silo, ki je tako ogromna v Clevelandu, se da postaviti veličastna stavba narodnih moći, narodne zvesti. Postavimo potomcem centralo slovenskega duševnega gibanja. Naj bo narodni dom kot nekakšna trdnjava slovenske kreposti in slovenske zavednosti rojakov, ki so prišli sem iz domačih tleh, kjer ni bilo obstanka. Naj bo narodni dom ponos nam in našim potomcem, kjer bodo na lastnih tleh vselej lahko spregovorili odločilno besedo v vseh naših bojih proti vsakemu sovražniku. Naj bo narodni dom delavsko središče in shajališče, kjer se bodo delavci lahko shajali in premišljevali o zboljšanju svojega položaja. Naj bo narodni dom v resnicu skupna narodna last, narodno svetišče, kjer bodo hranili naše svetinje, templji, ki bo svet našim otrokom, tu rojenim, ki niso in ne bodo nikdar videli naše lepe teda otočne slovenske domovine!

Rojaki, nasprotnik je dejal, da bo sam postavil narodni dom! To je hlimba in reklamo izkorisčanje! Člani trgovskega društva so rekli, da bodo oni postavili "Narodni Dom". Toda zavedno delavstvo ne mara dobro od strani si, zavedni delavci si postavijo sami svoj dom, kjer bodo sami neomejeni gospodarji, kjer jim ne bo potreba pričakovati, da se jih nekoga dne vrže iz hiše! In cas za to je prišel! Narod, dvigni se v množicah, pridi k skupnemu posvetovanju v sredo 22. aprila v Grdinovi dvorani ob 8. uri zvečer. Prostora bo dovolj za tisoč! Izvrstni govorunci bodo pripravljeni. Složno si podamo med seboj roke in si prisegemo, da držimo skupaj v slabini in dobrih časih. Pridite vi, zavedni slovenski trgovci, gostilničarji, pridite vsi društveni uradniki, pridi cel narod, ki se zaveda, da je prišel čas, ko se ne sme več s prstom kazati na Cleveland, čes, da takoj ni narodne zvesti, docim imajo v manjših naselbinah domove. V sredo je čas, da spregovorimo odločno besedo, kjer je za narodni napredok, ta bo gotovo prišel. Rojaki, v nas tiki silna moč v življenju, in sedaj je čas, da pokazati, da smo zmožni pokazati svojo moč, da hočemo postati sami svoji zavedni narodni delavci!

—Poročano je že bilo, da naj se zberejo v soboto, ob 8. zvečer v prostorijah g. Birka, na 606 St. Clair ave vsi društveni uradniki na skupno posvetovanje. Program za to posvetovanje je izvaren, in

Samo \$2.00 za celo leto, ki dobite "Clev. Ameriko" v hilj. vsek teden dvakrat.

Nasi dopisi.

Cleveland, O. Povodom zadnjih dopisov, iz Clevelandu v "Am. Sl." se mi zdi, da se hčer Joliet na vsak način povspeti do prve slovenske božje poti, kamor se zatekajo vsi grešniki k mogočnemu Janezu, da jim podeli odvezo, katere ne morejo dobiti v Clevelandu. Ko sem cital v 37. številki zopet neke novice iz Clevelandu, se ne budem prav nič čudil, če pride nekega dne brzjavka iz svetega mesta: Hans Schmidt oproščen ter pripoznan katališkim svetnikom.

Dne 30. marca se je podal s skesanimi srecem France Kotnik, bivši poslovodja Slov. D. Z. Zvez v sveto mesto, da mu Janez Polenmuh odveže nestete grehe, kar jih je naredil naprav svojim rojakom ob času, ko je bil posiljen poslovodja S. D. Z. Z. Da France laže dobi odvezo, seveda je treba zopet malo nafarbat Janeza, potem pa gre. V svoji očitni izpovedi moli nekako takole: Pred enim letom se je ustavila S. D. Z. Z. Ker mi bilo že v začetku praveba vodstva, je prvi poslovodja popustil službo, ker je sprevidel, da podjetje nazaduje. Potem je postavil odbor družega poslovodjo (mene), da izboljšam stanje v trgovini. Jaz sem jih obljubil vse mogoče. V par mesecih sem si upal trgovino zopet postaviti na lep tir. V resnicu sem imel tedaj lep namen, ker sem bil za moje malo delo dobro plačan \$20.00 tedensko, zraven pa še free lunch. Tudi je ne bilo treba trpeti, ker je vedno prišel kak agent in me je tretjal. Imel sem res lepo čas. Vsak teden sem lahko ta velik zimski knof prišel na pomankljivo suknijo. Pa tudi Zvez je napredovala dva tedna proti ogromnim stroški za \$45.00, katere sem nesel težajemu blagajniku John Grummu tako ni šlo dolgo. Moj boter, Ciza in drugi prijatelji mi niso privoščili te srečo. Ko sem pozneje enkrat prišel na "mark" ter se snideval v Pfleiderjevem kavarni, mi svetujejo, naj budem pameten ter delam za se, ne za druge, čes sij itak ne bo obstalo. Ker so omjenili nasvet poškropili z dobrdejno tekocino, ki me je kar pod srcem pogrevala, sem se dal zapeljati. Tako se je ponavljalo večkrat in tudi ukorenjeno. Svoj posel sem začel zamemarjati. Zvečer smo dolgo pili in igrali na biljard. Zjutraj mi je bila glava kakor mernik, oči zmeseane, um oslabljen, itd.

Ko sem bil tako ves zmučen in potri prišel pozno na "mark" in so moji falso prijatelji že odhajali ter me veselo pozdravljali, čes. Tako je prav Francel le tako naprej. Pojd, boš se enega pil! Ko so že vasi prijatelji odšli, sem kolovratil po razvalinah "mark" ter pobiral škrep za vsako ceno. Včasih sem tudi dal nekaj are na kako blago, pa sem pozneje pozabil na to.

V začetku sem šel s teškim srcem proti domu, kajti polhlevni odjemalcici so mimo čakali na moj prihod, da dober svežo zelenjavjo. Jaz sem jih seveda pogovarjal, da imam obilo posla in sem moral čakati, da so prišli makaroni iz starega kraja, Italije, in od drugod. Ko sem se tako izmašal iz Ribnice, pa hajd v Žumberk nazaj. Med potjo sem imel več postaj ter konečno dospel precej allegro v trgovino št. 2. Ljudem se nisem hotel tak kazati, zato sem se zavlekpel na krompir.

Rozeti, denar, cekinčki, vse se je vleglo poleg mene in se poizgubovalo v krompirju. Na način je postajala razlika med knjigami in mojo, oziroma zadružno blagajno. Fulal Reziti, denar, cekinčki, vse se je vleglo poleg mene in se poizgubovalo v krompirju. Na način je postajala razlika med knjigami in mojo, oziroma zadružno blagajno. Fulal

POZOR!

Naša tiskarna dobi v kratkem najmodernejši tisk stroj "Babcock Optimus" št. 9. Poleg krasnega dela, ki ga napravi ta stroj, je tudi mnogo vreden radi svoje hitrosti. Občinstvu je znano, da vzame postavljanje novega stroja, ki je tako obsezen kot bo naš, precej časa, zato prosimo cenjene narodčnike, da nam oproste, če ena številka lista ne bo izšla v rednem času, toda jo nadomestimo, ko bo stroj postavljen. Katera številka ne bo izšla, natančno še ne vemo, najbrž pa ona, ki bi morala iziti v torek 21. aprila.

Se ena vojska.

V četrtek, 16. aprila odide iz Massilon prvi oddelek velikanske armade brezposelnih v Washingtonu.

SOCIJALISTI POMAGAJO.

Massillon, 15. aprila. Tukajna predmetija so vsa prenajavljenja z brezposelnimi, ki namezavajo v četrtek oditi na veliko potovanje v Washington, da predložijo predsedniku Wilsonu svoje zahteve. Organizator general Jac. Coxey ima polne roke dela. Razdeliti je treba armado v posamezne dele, da se bo enotno pomagalo naprej. Socialisti so odprli svoj glavni stan in dali začetke vsem, ki so mogli v hiši. Vsak tovorni vlač, ki je danes do spel v mestu, je priznani. Edini Bryan, državni tajnik, je ugovarjal, da bi Zjed. države nastopile s silo. Konečno se je pa sam predsednik odločil, da prisili Meksiko k pozdravu ameriške zastave. Tu podajemo kratko zgodovino sedajne akutne krize:

V soboto, 11. aprila se je izkral v mestu Tampico prvi oddelek vojakov Zjed. držav, da bi se po živila. Prijet jih je neki meksikanski častnik in jih dal arretirati. Pozneje jih je spustil. Ko je ameriški admiral Mayo zvedel o tem dogodku, je takoj zapovedal, da mora poveljnik meksikanske trdnjave Tampico pozdraviti ameriško zastavo z 21 streli iz topov, ker je razčilil ameriško čast in uniformo. Poveljnik Tampico ni hotel tega storiti, pač pa je obljubil, da bo brzojavil v glavno mesto na predsednika Huerta, kaj mu je storiti. Huerta se je osebno protostrelil radi tega dogodka pri ameriškem poslaniku, toda to ni bilo dovolj. Ameriški poslanik je zahteval, da se pozdravi ameriška zastava z 21 streli. Huerta ni hotel tega storiti. Odsel je brzjav v Washington, in predsednik Wilson, ki je toliko časa čakal prav potrežljivo, je konečno zguibil potrežljivost. Izjavil se je, da bo moralja meksikanskega republike zaproti vse meksikanske pristanišča, ki so bile namenjene za predsednika Wilsona, in sedaj je Wilson pripravljen, da stori temu konč z grozco pestjo. Toda predsednik Wilson silno obžaluje, če bi prišlo do vojske, ker to je zoper njevo prepicanje. Zato upa veden, da se bo Huerta udal, ko blokirajo ameriške ladije meksikanske pristanišča.

Upljivni člani kongresa so se danes izjavili, da bo kongres storil vse, kar bo prosil Wilson. Vojska se ne bo napovedala formalno, pač pa pomeni izkrcajanje ameriških vojakov napoved vojske. Kajti v Meksiku ni danes priznana nobena vlada, torej tudi vojske ni treba napovedati.

Predsednik se pripravlja na posebno poslanico, katero predloži kongresu, ko se zbori. Poslane poslanice in senatorjev skupaj zberete. Prva poteka je, da ameriške ladije popolnoma zaproti vse meksikanske pristanišča, ki Huerta ne pozdravi v zastave Zjed. držav. In ker je meksikanska meja zaprta tudi proti severu, bo meksikanska vlada popolnoma ločena od sveta. Ce to ne bo pomagalo, izkrcajo razni admirali oddelek marinške čete v Tampico in Vera Cruz. Kakor hitro se to zgodi, dobi severna ameriška armada povelje, da prestope meksikansko mejo. Predsednik ima pravico sklicati do 500.000 prostovoljcev. Ce bo predsednik prisilil udariti po Meksiku, tedaj bo ta udarec jasno bud v brez pardona.

Predsednik se pripravlja na posebno poslanico, katero predloži kongresu, ko se zbori. Poslane poslanice in senatorjev skupaj zberete. Prva poteka je, da ameriške ladije popolnoma zaproti vse meksikanske pristanišča, ki Huerta ne pozdravi v zastave Zjed. držav. In ker je meksikanska meja zaprta tudi proti severu, bo meksikanska vlada popolnoma ločena od sveta. Ce to ne bo pomagalo, izkrcajo razni admirali oddelek marinške čete v Tampico in Vera Cruz. Kakor hitro se to zgodi, dobi severna ameriška armada povelje, da prestope meksikansko mejo. Predsednik ima pravico napovedati vojsko, se strinja z Wilsonom. Odlični kongresmani so se izjavili, da je Wilson upravljeno odstopil vse ameriško vojno brodovje v Meksiko. Zjed. države so morale prestati vsakovrstna žaljenja od strani Meksika, in sedaj je konec temu. Danes se je šele dognalo, da je meksikanska vlada v Vera Cruz zaproti nekemu vojaku Zjed. držav v polni uniformi. Predsednik Wilson se je danes izrazil, da je on za mir, toda prisili bo Huerto, da na vsak način prizna čast in dostojanstvo Zjed. držav. In temu času pride povelje, da se zvezna vojska spopolni do vojske moči, ki znača kakega pol milijona vojakov. Toda najprej stopi le regularna zvezna armada na bojno polje.

Reziti, denar, cekinčki, vse se je vleglo poleg mene in se poizgubovalo v krompirju. Na način je postajala razlika med knjigami in mojo, oziroma zadružno blagajno. Fulal

Reziti, denar, cekinčki, vse se je vleglo poleg mene in se poizgubovalo v krompirju. Na način je postajala razlika med knjigami in mojo, oziroma zadružno blagajno. Fulal

Predsednik Wilson grozi z vojsko.

V torek je oddal povelje, da mora vse atlantsko in pacifico vojno brodovje takoj opluti proti Tampico in Vera Cruz. Huerta začramuje ameriške vojake. V vojaških krogih se vsi pripravljajo z največjo naglico na oboroženo posredovanje v Meksiko. Huerta mora pozdraviti ameriško zastavo, ali pa stopijo ameriški vojaki v Meksiko.

Washington, 15. aprila. Uradje Zjed. držav pripravlja, da odplove proti sovražnim vodam. Vse vojne brodovje, razen onega, kar ga je v azijskih vodah, bo odšlo proti Meksiku, da prisili trdrovratnega krvnika Huerta, da spoštuje Zjed. države. Šest minut pozneje, ko je predsednik za povelj mobilizacijo vsega vojnega brodovja, so že dobili vsi admirali povelje v roke potom brezničnega brzjavja ter so vodili vročno brodovje popolnoma obkroženo meksikanskim obalo od Pacifica in Atlantica. Kaj se bo zgodilo pozneje, je odvisno od Huerte.

Tako je dočolil predsednik Wilson. V glavnem mestu vladala strašna razburjenost. Dolge, šifrirane brzjavke neprestano begajo semijnta. Predsednik Wilson je v torek zjutraj ob šestih dal sklicati vse svoje tajnike, kjer se je vrnil vojni svet. Edini Bryan, državni tajnik, je ugovarjal, da bi Zjed. države nastopile s silo. Konečno se je pa sam predsednik odločil, da prisili Meksiko k pozdravu ameriške zastave. Tu podajemo kratko zgodovino sedajne akutne krize:

Via Wireless, na krovu U. S. Kansas, na morju. Ob polnoči je bilo brodovje že pri Cape Hatteras. Plove 12 voziljev na aro. Moštvo je pripravljeno za vojno. Vzvije Zjed. držav pripravlja, da odplove proti Tampico. Meškički brodovje, ki so bili v Washingtonu, da se zadržajo samo s tem, da Huerta pozdravi zastavo Zjed. držav, pač pa bo Washingtonska vlada zahtevala še kaj več.

Vladavina v Washingtonu je prepicana, da mora Huerta pasti na kolena, in da ameriško brodovje ne zapusti prej meksikanskih vod, dokler ostane Huerta predsednik. Eno leto se je predsednik Wilson trudil in žrtvoval, da ohrami mir, pustil se je sam zasmravnati od Meksikancev, ameriška armada in postave so se neprestano sramotile v Meksiku, državljani raznih držav, kateri tudi ameriški so se ubivali. Huerta je celo konfisciral brzjavke, ki so bile namenjene za predsednika Wilsona, in sedaj je Wilson pripravljen, da stori temu konč z grozco pestjo. Toda predsednik Wilson silno obžaluje, če bi prišlo do vojske, ker to je zoper njevo prepicanje. Zato upa veden, da se bo Huerta udal, ko blokirajo ameriške ladje meksikanska pristanišča.

Upljivni člani kongresa so se danes izjavili, da bo kongres storil vse, kar bo prosil Wilson. Vojska se ne bo napovedala formalno, pač pa pomeni izkrcajanje ameriških vojakov napoved vojske. Kajti v Meksiku ni danes priznana nobena vlada, torej tudi vojske ni treba napovedati.

Angloški, francosko in nemško časopisje dela Huerto odgovornega za vse posledice. Londonski list Graphic piše: Da je Roosevelt predsednik Zjed. držav, kdaj bi že z veliko palico napadel Meksikance. Wilson pa je pokazal toliko potrežljivosti, da je bil v resnicu že skrajni čas, da se nekaj naredi, če necejo Zjed. države zgubiti ves svoj ugled.

Ameriški poslanik v Mexico City, Nelson O'Shaughnessy, bo v kratkem odpoklican. Tudi ameriško poslanstvo v glavnem mestu je bilo zasmravneno. Iz visokih mest vojaških uradnikov meksikanskih rebelov se naznana, da se Huerta ne ustavlja zaplesti svojo deželo v krvavo vojsko z Zjed. državami, in da se bo boril do zadnjega. Predsednik Wilson je odločil vsa druga opravila na stran. Neprestano se posvetuje z vojnim in mornariškim tajnikom. Državni tajnik Bryan je zbolel. Iz Texasa sta bila poklicana dva generala v Washington, da predložita načrte za okupacijo. Ves položaj diši po skorajnjem boju.

V Clevelandu pobirajo milodare za bolnišnico sv. Lazare. V desetih dneh nametajo načrte za skrajni čas, da se izvadijo načrte za izkorjenjanje. Samo \$2.00 za celo leto, ki dobite "Clev. Ameriko" v hilj. vsek teden dvakrat.

Dajte na drugi strani.

CLEVELANDSKA AMERIKA

ZIMA V TORKIN PETEK.

NAKONČNINA:

Za Ameriko	\$2.00
Za Evropo	\$3.00
Za Cleveland po pošti	\$2.00

Poznana številka po 3 centu.

Dopolj. brez podpisa in oznake za spremenjeno

Vsa pisma, dopisi in denar naj se poslata na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,

5115 ST. CLAIR AVE. N. E.

CLEVELAND, O.

EDWARD KALISH, Publisher.

LOUIS J. PIERC, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Read by 15,000 Slovensans (Kraljins) in the City of Cleveland and elsewhere. Advertising rates on request.

TEL. CUY. PRINCETON 1899

Published as second-class matter January 1st, 1909, at the post office at Cleveland, O., under the Act of March 3, 1879.

No. 32. April Friday 17. 1914

Hranite denar za slabe čase.

Večkrat, posebno v stari domovini, se govorja, da dobivajo v Ameriki delave velike plače. To je resnica, toda samo v gotovi meri, kar se tiče velikih "delavcev", toda mal delave, pripristi delavci, pa zasluzijo, da se ravno preživijo z družino, če so oženjeni.

Res je tudi, da so bile delavske plače v zadnjih desetih letih nekoliko zboljšane, toda pred tem ne smemo nikdar pozabiti, da so se v istem času cene živilom še bolj dvignille, kar sprošlo vse, kar se potrebuje za življeno, tako da za kar smo pred desetimi leti plačali s 50. centi, plačamo danes en dollar, in kdo izmed vas se more pohvaliti, da je dobival pred desetimi leti 15 dolarjev tedenske plače, danes pa dobiva \$30? Nobenega ni med vami.

Tako so nam naši dobri gospodarji z eno roko dali srebra, z drugo pa priglčem so nam vzel na zlato. In ker so razmere take, se prav nič ne čudimo, če kaže uradno izvestje, da je v Ameriki najmanj takih, ki bi imeli skaj prihranjenega. Sicer so ameriške banke najbolj bogate, in načelj jih je med drugimi, toda kaj pomaga, ko je le malo delavskega denarja v njej, in živijo ob bančnih dobratih le oni srečni ljudje, ki razpolagajo z milijoni! Kje bo delavec v današnjih dragih časih hrani!

Toda, kako velikansko važnost poslagajo po drugih krajih na hranitev denarja, nam najbolj povedo uradne številke raznih dežel. Na primer v mali Švicarski deželi pride na vsakih 1000 ljudij 554 takih, ki imajo denar prihranjen, na Norveškem jih pride 415, v Belgiji 397, na Francoskem 346, na Nemškem 317, na Anglijskem 302, na Italijanskem 220, in v Zjedinih državah pa samo 99 od tisoč. Torej izmed tisoč ljudij jih ima komaj 99 denar na banki. Tu videte sedej, kje je v Zjedinih državah delavsko premoženje. Iz teh števil se vidi, da je v Zjedinih državah najmanjši število onih, ki imajo denar v hranilnici za — črne dneve!

Pravljena in dobra je misel, da se narod vspodbuja, da nekoliko več hrani. Saj veste, da smo od danes do jutri, kar se tiče zasluga. Lastniki velikih podjetij kar naenkrat naznajojo, da danes ali jutri se tovarna zapre. Delo je šlo, zasluga ni, in kaj naredil družinski oče, če nima nicesar na strani? Ali si bo izposojeval, da potem, ko prične ledati, ne bo nikdar rešen dolga? Glavna stvar je toraj, da vsak delavec, ki le more, zame hrani. Če ne morete več, pa vsaj dva ali tri dolarje na mesec. Res je, nekteri tudi teža zmrejo, toda veliko jih je, ki lahko nesejo po deset in več dolarjev na mesec na banko, oziroma v hranilnico. Obresti se nabirajo, rastejo, in kadar čutite, da imate pri delarjev pod palcem, se objednem tudi čutite, da ste postalji bolj neodvisni, črni skribi pred temno bodočnostjo zginejo, ali vsaj niso tako grozne! In če vam poslovodja odpove delo, ste vsaj v zavesti, da za nekaj časa se bo doalo preživeti brez tuje milosti.

Res je, da mnogo naših ljudij dela za tako slabe plače, res pa je tudi, da mnogo naših, posebno mladih ljudij, zaslubi lepe nove, in počuti, ki jih ki služijo so tudi gotovo v društvi, dočim so nemarneži brez društva, in ti tudi najraje po krčmah jasli podpirajo, ne hranijo nicesar, za izobrazbo ne dajo nicesar, časopise ne bodojo prijeli v roke, knjige še manj. Mirni in zadovoljni so, dokler ni varžet prazen, in zato pa razisplojajo in zapravljajo, kot bi moral drugi dan povedovati po bogatem strijou:

Se nekaj drugrega je, kar nam ni v čast. Skoraj pri vsem stvari, kjer se vrši, je tudi nekaj slovenskih skebov. V Calumetu je celo slovenski župnik in tamošnji slovenski list zagovarjal skebe. Kaj so skebi? To so ljudje, ki živijo od danes do jutri, ljudje brez osebnega ponosa in narodne zavesti, ljudje, ki dadev na to da zadovoljijo svojim osebnim strastem, kot da bi pomisili, da kradejo tisočerim "družinam kruh". Navedli bi lahko še več takih zgledov, da bi dokazali, kako se en del naroda trudi za povzdigo, kako je varčen, dočim drugi del ne misli niti za uro naprej, ne hrani in se poda pravemu, ki ga plača. In večkrat se zgodi, da mora konečno tak od vrat do vrat, da ne pogine. To je teška kazen nepremišljnosti in razispornosti. Zato pa: Hranite denar, za—slabe dneve!

Nadaljevanje iz prve strani.

Dopisi

sem nekaj časa tudi odbor, do kateri mi ni prisel do živega. Na seji dne 19. oktobra sem bil na zatožni klopi, vam moram poštihm povedati, da bi se raje znašel v peku nego v rokah ljudske obsoobe. Nekateri so me hoteli celo skozi okno vreči. V duhu sem klel vse "ta rujava in ta kosmete", vse Cize in Sajterje, ki so me zapeljale tako daleč. Le odboru se moram zahvaliti, da sem združ odnesel pete od seje.

Pozneje sem obljubil, da bom vse rezite poiskal, kar jih manjka pa sam poiskal. Imel sem dolgo časa, a rezite je odnesla sapa v "leko", odbor se pa ni več dal fiksati. Dne 24. jan. t. l. sem bil aretiran. Moj bo ter se me pa usmilil ter me rešili iz mreže. Članom zadruge sem se bil tako zameril, da so me gnali na krvavo rihito. Misil sem, da sem že zguobljen. V tej stiski mi zopet pomagajo moji prijatelji in sovražniki upornih zadrugarjev. Pa vse to bi mi ne pomagalo dosti, da nisem imel s seboj predobreme ženice (še sedaj obžalujem, da sem jo toljekrat žalil poprej), in malega otroka, ki je izprosli pri porotnikih milostne odsobe.

Tako ljubi Janez iz Jolieta, sem odšel posvetni sodbi in gospoški, ali vest me peče, ker vem, da sem storil mnogo gorja svojim sotropinom. Zato prosim priporočati, da se ne pokaže program dvajsetega stoletja. Ce

pa ne morete drugače, sem pri volji darovati tudi kak dolar, čeprav ni pravilnim potom prisel v moj zap.

Tako nekako naj bi se glasila izpoved v Amerikanskem Slovenscu. Potem bi ti ljudstvo mogoče odpustilo, drugače pa imam zapisan maledž, ki ti ga ne zbrise niti "Salve Maria".

Ant. Selan, bivši predsednik.

Cleveland, O. Dopisi, ki romajo danes po "Cl. Am." so vsekakor zanimivejši od nekajnih, to pa, ker je moral urenik marsikaj rabiti pilo ali cedilo, da ni bilo zamere. Novejša taktika pa, ko človek svobodno zapiše, kar misli, veliko lepše odseva med nami, dasiravno oni, iz katerih gleda absolutizem, gledajo bolj kompjato. Vrjemite pa, da bo že šlo. Oni, ki pišejo po Am. Sl. jim je svobodno pisati še nadalje, ker sem prepričan, da z vsakim dopisom izvemo več laži v Am. Sl. poleg tega pa si slissimo vselej nekaj prav dobroj gorijsko-katoliških psovk, ki tirajo dotično cunjo naravnost v prepad. Sram me, a vseeno bom zapisal končnik nekega dopisnika, ki piše v Am. Sl.: Oni so glih taki kot žival, ki ima dve vrsti knofov (ske), od zadaj pa vント! Razume se, kje smo brez nadaljnih besedij. To je katoliška moralna katoliškega lista Am. Sl. Janez Vidervol naj pa tem dopisniku v roke seže, pa bo O. K.

Vsako napačno delo je vredno kritike, katero se čestokrat popravi, da odgovarja svojemu namenu. Kratkovidni pa so naši blagoslovjeni gospodje če misijo, da niso nikdar grešili. Ker se pa dokazuje in je dokazano, da so vedoma naše ljudi izkoriscali, potem ni potreba več komentarija.

Nekoc sem slišal, da se je nameraval v okrožju 55. ceste in St. Clair ave napraviti "Market House" ali prodajalno živil, in da je neki član "trusta" stvar oviral, ker bi baje preizkoristil program: Vse za narod in svobodo! To je bil pričetek nove reformacije, bil je tudi znak načrtovanja živnosti. Nismo bili takci samo mi, ampak tudi drugi narodi. Zgodovina vseh narodov odmeva v prav podobnih harmonijah, toda, ker nismo mi oni narod, kot bi ga radi slikali drugi, se je preobrnal način suženjstva umetnim portretom, tako da smo ostali sužnji še dalje.

Suženjstvo pa se deli v dva dela. Eni so sužnji zato, ker misijo tako, kakor jim drugi velejajo, čeravno vedo, da ni prav. To so duševni sužnji. Eni so pa sužnji radi drugih, ker smo gmočno navezani na one, ki glejajo za svoj lastni žep, čeprav po verskih in praktičnih nazorih marsikaj ti njeni ne prilega.

Cim više je kulturno stališče naroda, tem manj suženjstva, kjer se pa izobrazba deli le na ene sloje ljudij, tam že vemo zakaj. Slovenci v Clevelandu se nahajamo na stališču triumfalnega časa, ki ga moramo porabiti v našo in splošno korist. Ne smemo se izneverti javnosti, še manj samim sebi, zato je naša dolžnost, da delujemo, da postanemo telesno in duševno samostojni. Imamo napako, da smo prezri mladino, na kateri bo ležalo enkrat vse, kar leži sedaj na nami, in še več, zato se naj bi o tem bolje seznanili. J. E. Rubin.

Celo naše življeno je pač menda dolga cesta, ki drži v neizmerno daljavo bodočnosti, proti kateri korakamo. Marsikaj koraka okrog sebe, gremimo dalje, eni samo pripovedujejo, kako je bilo, ker so prepričani, da dobro vedo, da je resnica, kar so videli, so zopet drugi, ki glejajo naprej in nazaj, a pri vsem tem ne vedo povedati nicesar dobrega, ker bi jim morda ne koristilo.

Velika in dolga je pot življeno. Velike in male skupine narodov nas je, ki po njej korakamo, eni korakajo za to, ker druge vidijo, eni za to, da drugi zaostajajo, no, in tudi tak so vmes, ki za kratek čas drugim pot ovirajo.

Cemu pa pisači o ovirah,

ko vendar to vedno beremo.

Mi dobro vemo, da ima vsak narod med seboj ljudi, ki ne

glede na moral ali na ljudsko

korist, delajo le sebi dobro.

Ti pa, ki nimaš nič pod palcem, drži jezik, ker mi smo go-

spodje, le mi.

Ozborje vsakega naroda se danes zboljšuje. Vedno hujse se sliši odmet onih, da danes zasiliti, in korupcija spon se kaže v vedno svitljiji luči. Kjer zmaga dobra misel, tam ostane. Odnosno: Kolikor kamnov iz stebrov, ki držijo na sebi današnji sistem, se odvali, toliko prej nam je pričakovati trenutka, ko se zavali z velikanskim gromom v večne razvaline stavba, ki je nas delave storila moderne sužnje, stavba, v kateri funkcijonari danes vzdržujejo vso enoto klerikalizma. Masa koraka med njim, red pa vzdružje temne postave, ki zagrinjajo svitlobo prihajajočega sonca, da se ne pokaže program dvajsetega stoletja. Rojen je bil v Barbearno pri Vidmu. V njegovem stanovanju v ulici Pondares št. 17 so našli mnogo dragocenosti, zlatnine, sreč in mnogo pisem, od katerih nekatera zelo kompromitirajo gotove trgovce. Pontellov prvi pomagač je bil regikolo Bussinelli, doma iz Vidma, tudi uslužbenec pri ome-

petstvu let je, kar se je poročil prvi Slovence, težek po napredku v svobodi naroda, Primož Trubar. Počasi je moral v tujino, na Kranjskem pa se je gostil tudi grajsčak v grajsčini, a kmet pa je živel s pasjim bicem, ker družega od gospoda ni bil. Samostan so takrat eveteli, natačeni menihov in menihin, kmetje pa so jih živeli z desetino v tujko. Prišel je Turk, pozgal, postal oskrunki je vse, kmet pa se je moral sam braniti in poleg sebe še grajsčake.

Povej mi, rojak, ali ni bil kmet pravi suženj? Govori, misli! Mimo našega pota je šel jubilej, ko smo korakali, a bilo je še pretrembo, nismo ga videli. Bil je to jubilej ali proslava 500 letnice ustoličenja slovenskih vojvod na Gospodskem polju. Bil je naš kmet načelničev del obljubljena gaba in zahtevalo dve žrtvi iz probujenih krogov. Bila je to dramatična umetnica Butzejeva, ki je pred par meseci umrla. Zdravile so jo takozvane "molilke" in ni vprašala za svet zdravnika. Pred par dnevimi pa je zopet umrla Alice Arnouldova, tudi dramatična umetnica, ki je iz rok zdravnika prešla v roke sleparjev. Te berolinske sleparke-molilke skrbe, ko dobre pristop k polni osebi, predvsem zato, da bi jo izolirali od vseh sorodnikov in znancev in da bi ji vzel vse zaupanje v njej. Gospodčna Arnouldova je ležala bolna v neki berolinski bolnišnici, ko je obiskala Butzejeva. Ta je pregovorila, naj se odreče zdravniški oskrbi in naj se zupa molilkam. Bolnica je že ubogala in je prišla popolnoma v roke sleparjev, ki niso k nej prispustile niti tajnega svetnika, gledališkega zdravnika, v spremstvu njenega brata, višjega častnika. Končno so ti počitali policijo na pomoc. Niti spovednika niso pušteli sleparke k njej, da bi morda ne izdalata katere izmed muk, ki jih je morala pretpreteti od njih. Arnouldova je šla, okrepljena vseh molilk, težko bolna na gledališki oder, s katerega so jo odnesli skoro mrtvo na kliniko, kjer je postavila vse podrobnosti, kako so sleparke lečile. Zgodilo se je pa se nekaj. Izgubila se je tudi oporoka Arnouldove, v kateri je zapustila svoje premoženje svojim sorodnikom. Oporoka je bila shranjena v njenem stanovanju, ko je bila v kliniki. Državni pravnik v Berolini ima obšire material proti tem molilkam, ki so

njeni tvrdki. Bussinelli je odpojal vse blago iz lupe na že ležnico. Kraljili so baje vče v roki. Vrednost tem je bila 100.000 kron. "Svete Johance" v Berolinu. Skoraj nevrijemo je, da se močno ne dandanes ljudje v velikih mestih obračati ne samo na sekte, marveč celo na posamezne skupine ljudi, ki brez vsakega realnega dela obljubujejo svojim klientom naravnost čudeža, ki jih dosegajo samo s molitvijo. V Berolinu je v poslednjem času vzrastlo to zlo, kakor škodljiva gaba in zahtevalo dve žrtvi iz probujenih krogov. Bila je to dramatična umetnica Butzejeva, ki je pred par meseci umrla. Zdravile so jo takozvane "molilke" in ni vprašala za svet zdravnika. Pred par dnevimi pa je zopet umrla Alice Arnouldova, tudi dramatična umetnica, ki je iz rok zdravnika prešla v roke sleparjev. Te berolinske sleparke-molilke skrbe, ko dobre pristop k polni osebi, predvsem zato, da bi jo izolirali od vseh sorodnikov in znancev in da bi jo vzel vse zaupanje v njej. Gospodčna Arnouldova je ležala bolna v neki berolinski bolnišnici, ko je obiskala Butzejeva. Ta je pregovorila, naj se odreče zdravniški oskrbi in naj se zupa molilkam. Bolnica je že ubogala in je prišla popolnoma v roke sleparjev, ki niso k nej prispustile niti tajnega svetnika, gledališkega zdravnika, v spremstvu njenega brata, višjega častnika. Končno so ti počitali policijo na pomoc. Niti spovednika niso pušteli sleparke k njej, da bi morda ne izdalata katere izmed muk, ki jih je morala pretpreteti od njih. Arnouldova je šla, okrepljena vseh molilk, težko bolna na gledališki oder, s katerega so jo odnesli skoro mrtvo na kliniko, kjer je postavila vse podrobnosti, kako so sleparke lečile. Zgodilo se je pa se nekaj. Izgubila se je tudi oporoka Arnouldove, v kateri je zapustila svoje premoženje svojim sorodnikom. Oporoka je bila shranjena v njenem stanovanju, ko je bila v kliniki. Državni pravnik v Berolini ima obšire material proti tem molilkam, ki so

je delo izvršujejo, kakor obrnice. Sodniška razprava bo razkrila pač razne stvari, o katerih se je s

Slovenska Dobrodolna Zveza

Ustanovljena 18.
novembra 1910.

Glavni sedež:
Cleveland, O.

Inkorporirana v državi Ohio leta 1914.

Prodajalci: JOHN GORNIK, 6105 St. Clair Avenue.
Prodajalnik: PRIMOS KOGOJ, 1083 East 61 Street.
Tajnik: FRANK HUDOVERNICK, 1343 East 61 Street.
Blagajnik: JERNEJ KNAUF, 6129 St. Clair Avenue.
Združevalci: JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Avenue.
Gospodarji: Frank Jakšic, 3922 St. Clair Ave. Josip Russ, 1306 E. 55 St.
Frank Koch, 1305 E. 56 St. Frank Goran, 6034 St. Clair Ave. Anton Grdin, 6127 St. Clair Ave. Ignac Smuk, 4508 Superior Ave. Anton Ostir, 1189 E. 61 St.
Zvezno-glasilo "CLEVELANDSKA AMERIKA".
Vsi dopisi, druga uradna stvari in denarnine nakažejo naj se pošljajo na glavnega tajnika.
Pisarna glavnega urada se nahaja na 6120 St. Clair Avenue.
Guy telefons Princeton 3037 R.

Trimestrični račun S. D. Z. od 1. januarja do 31. marca 1914.

	Dohodki.			Izdatki							
Društvo	Ases.	Cijanov	Ases.	Cijanov	Ases.	Otrok	Spresmembne	Tiskovine	Znaki	skupaj	Bolniška podpora
1	1065.00		11.70	50						1077.20	690.00
2		101.60		2.70						104.30	
3	99.00		.90	25						100.15	87.00
4	230.30		5.85							236.15	21.42
5	94.00									96.40	63.00
6	46.00									48.25	98.00
7	144.00									144.00	29.00
8	43.00	13.60								56.60	218.28
9	230.00		1.35	25						244.20	24.00
10	33.00									33.00	
11		81.60								81.60	31.42
12	75.00									75.00	26.00
13		26.40	.30							26.70	
14	130.00									130.00	137.00
15	40.00									40.50	33.00
Skup.	2002.00	453.50	25.05	1.00	10	12.40	2404.05			1458.12	

Račun med S. D. Z. (stara) in krajevni društvi za mesec marec 1914.

	Dohodki.	Izdatki
Društvo	Ases.	Bolniška podpora
1	\$305.60	\$265.00
2	39.30	
3	41.00	59.00
4	88.30	
5	44.40	30.00
6	14.75	54.00
7	43.00	10.00
8	17.20	56.00
9	75.70	9.00
10	11.00	
11	30.40	16.42
12	25.00	26.00
13		
14	43.00	58.00
15		
Skup.	\$838.65	\$583.45
OPOMBA	—Asesment od št. 13 in 15 prepozno poslan, ker računi so bili preje zaključeni.	\$575.00
		\$1258.42

DOHODKI:
Ostanek blagajne z dnem 14. januarja 1914 \$ 7890.80

Krajevna društva plačala asesmente 2494.05 Skupaj \$10384.85

IZDATKI:
Bolniška podpora \$1458.12
Cest. št. 1093 Josipina Demšar dr. št. 8. izplačata posmrtnina možu Jos. Demšar 300.00
Cert. št. 508 Jakob Kolman, za poskodoceca, član dr. št. 5. 75.00

Plača uradnikom za mes. okt. nov. dec. 1913 in jan. febr. marec 1914. 261.00

Upeljave novega sistema za knjigovodstvo, selitev gl. urada, pisalne potrebitne, pohištvo, kasa za shrambo listin in knjig. 564.72

Cuyahoga telefon za februar. marec, april 9.00

5000 novih prošenj za sprejem v Zvezo, 5000 oporov, oglas, rezitne knjižice i.t.d. 202.80

Zavarovalnina proti ognju za pisarno gl. urada 11.50

Najemnina za pisarno za mes. februar. in marec. 12.50

Za dvorano zadnje konvencije in odbor. sej. 17.00

Predsednik za povrnitev vožnje v Columbus

in zamudo časa. 10.00

Zapisnikarjem in vratarju na konvenciji 39.00

Za znake glav. blagajniku in tajniku 3.10

Licence za poslovanje Zveze v državi Ohio 25.00

Advokatu za njegovo delo in vožne 468.75

Za prestavno pravil v slovenščino 50.00

Plača gl. odboru za časa konvencije 183.00

Vrhovnemu zdravniku za pregledovanje listin 104.25

\$3794.74

Dohodkov \$10384.89
Izdatkov \$ 3794.74
Ostanek blagajne stare Zveze je \$ 6590.11

katera svota se je izročila novi Zvezi dne 1. aprila 1914.

John Gornik, predsednik, Frank Hudovernick, tajnik, Primož Kogoj, blagajnik.

OPOMBA—Posmrtnina za umrlega br. Konrad Japelj dr. št. 9. se bode naložila na posebno knjižico toliko časa, da sestra umrlega sporoča glede izplačevanja pogrebni stroškov.

Frank Hudovernick, gl. tajnik.

Delo.

Tako dobijo službo premogarji, ki so delali v novih premogovih Janas, ki so odprte leto eno isto, v vzhodnem Kentucky, ob Nortolk in Western Railways, bilen Williamson, W. Va. Lepa place se lahko zasluži.

Obnova nove hiše, dobra voda, pravna trgovina. Posmerno se želijo možki s vratino. Plačite ali oglasite se pri

Frank Prasnik, tel. 89.

Sprejme se pridina, zanesljiva, lahko tudi starejša dekla. Plača po dogovoru. Vpraša se pri

Fr. Vesel, 4030 St. Clair ave.

(34)

Naznanijo onim, ki so kupili

srečke za harmoniko od Fr. Ivance, da je dobil harmoniko

Frank Prasnik, tel. 89.

Naznanijo onim, ki so kupili

srečke za harmoniko od Fr. Ivance, da je dobil harmoniko

Frank Prasnik, tel. 89.

Mali oglasi.

Starejša Slovenka dobi delo pri slovenski družini, da varuje troje otrok in pomaga pri hibrem delu. L. Arko, 1306 E. 55th St.

Vse znanje.

Vsakdo mora primati, da ljudstvo čimdalje več po. Po sledišču tega je, da bolje čuvajo svoje telo in zdravje. Izajajo, da je dobro za nje, in kaj morajo storiti v slučaju hipne bolezni. Mi opozarjam na Trinerjevo ameriško grenačko vino, ker urejuje telo in povzroči, da organi redno delujejo. To zdravilo tudi ocisti prebavljalne organe, ozdravi zaprtje, krče in bolestne pline, ustvarja zdrav apetit in povzroči dobro spanje. Po lekarjah. Jos. Triner, 1333-39 So. Ashland ave. Chicago, Ill. Če imate bolečine v mišiču ali revmatizem, poskusite Trinerjev liniment. Če je premočan za vas, raztopite ga z olivnim oljem.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani pozivljam zakonska J. P. in M. P., da ne brusijo jezika radi mene in prekljicev v listu, kar sta govorila čez mena, sicer sem primoran prihodnjic s polnim imenom na dan, da vas rojaci spoznajo. Če ne bo to pomagalo, sem vaju prisiljen klicati na odgovor. Louis Zagari.

Naprodaj sta dva lota, vsak po 80x129 na West Side. Prodaja se oba za \$300, kar je med brati vredno. Lot sta na volgalu, blizu tovarne. Prodaje se radi odhoda v staro kraje. Vprašajte na 1097 E. 66 St.

(34)

Dve sobi se oddajo v najem za spat. 1157 Norwood Rd. (34)

Pridna slovenska deklica išče delo v trgovini ali pri slovenski družini. 19708 Shawnee ave. Nottingham. (34)

NOVO

SLOVENSKO PODJETJE
Cenjenim rojakom naznjava, da sva pripravljena prevzeti vse kar se tiče stavbenega dela, novo ali staro. Vam dobro znam Fr. Hočvar, 1099 E. 64th St. in Vincenc Badalič, 19708 Shawnee ave. Nottingham. Vsa naročila se izvršijo v popolno zadovoljnost. (56)

NAZNANILO.

Clanom dr. Glas Clev. Delevcev, št. 9. SDZ se naznjava, da se udeležujete redno vsake mesečne seje, posebno pa podvarjam, da se gotovo udeležite vse seje 19. aprila. Mnogo boste zvedeli, kako se morate naprej ravnati po pravilih, ki jih je zadnja konvencija spredela, da ne bo treba razmotriti stvari, ki niso ustavne. Vsi tisti, ki ste na novo pristopili k društvu, pridite na sejo, ce se hočete zavarovati za bolniško podporo in ravno tako vse ostale bratje. Seja se vrši 19. aprila v navad. prostorih ob pol 9. dop. sol. Č. Bratski pozdrav John Brodnik. Fri-44

(33)

Naprodaj je buldog, najbolje vrste. Poizvede se pri Fr. Pucelj,

Princeton 1834 R. (32)

Naprodaj je bulldog, najbolje

vrste. Poizvede se pri Fr. Pucelj,

Princeton 1834 R. (32)

Naprodaj je bulldog, najbolje

vrste. Poizvede se pri Fr. Pucelj,

Princeton 1834 R. (32)

Naprodaj je bulldog, najbolje

vrste. Poizvede se pri Fr. Pucelj,

Princeton 1834 R. (32)

Naprodaj je bulldog, najbolje

vrste. Poizvede se pri Fr. Pucelj,

Princeton 1834 R. (32)

Naprodaj je bulldog, najbolje

NA TUJH POTH.

POTOPISNI ROMAN,

STEVIL.
KAROL MAY

Za Clevelandsko Ameriko
priredil L. J. P.

Kia - Kapčij.

"In tudi mojo kroglijlo!" pri-
stavi Halef, kateremu je zav-
rala kri. V rokah drži obe sva-
ji ptički. Ali misliš, da se bo
dal Kara ben Nemsi nekazno-
vane od tebe zaničevali?"

Tu spusti Sir Safi svoj nož
in upravi z zategnjenim gla-
zom:

"Kara — ben — Nemsi? —
Mogoče oni ben Nemsi, ki je
bil prijatelj Mohamed Emin,
štečka Hadedinov?"

"Da."

"Potem te poznam, kajti sli-
šal sem o vrojih delih. Ti imas
čarodnjene puške, s katerimi
lahko tisočkrat ustrelis, in čre-
maga konja, v katerem tiči sa-
zavos brat."

"Ne bodi smešen!..

"Nihče se ne bo smejal, če
je slišal, kar je o tebi pripove-
daval tvoj mali sluga, v kate-
rem tiči pravnik satana. Emir,
pojdji jutri z nami proti Akra
Kurdum, potem ti bo odpu-
ščeno, ker si prišel danes v na-
šo mesto."

"Za vaše oproščenje se ne
brigam, ker se le nerad dru-
žim z mohamedanci, ki obožu-
jujo mrtvo jedo."

"Mrtvo ženol! Da nimaš v
sebi hudiča, kdaj bi ti že pori-
zl ali med rebra. Mi vemo,
kako mogocina je Fatima. Vi
kristijani imate rožnivenec, ki
ima 150 krogelj in molite z
njim & Mariji; naš rožnivenec
pa šteje samo devetindve-
set krogelj. Ali ni naša Fati-
ma torej močnejša kot vasja
Marija?"

"Oj, kaka neumnost, če ste
je moč in milost po krogli-
čnih rožnivih vencih! Če bi imel
na svojem rožninem vencu tri
milijone krogelj, Fatima ti
nepravno ne bo pomagala."

Tu stopi Sir Safi bliže k
meni, me grozeče pogleda in
reže:

"Torej ti ne vrjameš, da je
nasabaha boljši kot vaš?"

"Ne."

"In da je Fatima močnejša
 kot Marija?"

"Ne."

"Torej boš kmalu zvedel,
kako se motil! Ti kristijani
saj ostanejo tukaj kot strah-
petci in naj molijo. Mi smo pa
gotovi, da nam Fatima posluje
pomoč. V štirih dneh se vrne-
mo z našimi utopanimi prije-
liji sem; vaše ljudi pa pusti-
mo v sužnosti, ker nam niti v
glavo ne pade, da bi se tudi za-
nje potegnili."

Ia mora se obrne, da bi šel,
ta pa mu zaklicem:

"Čakaj že trenutek! Slišali
samo tvojo besed, čuj sedaj še
mojo. Vaše zaupanje in Fatimo
va mbo prineslo pogubljenje.
Povem, da bodo kristijani prej
kaj dosegli kot vi. Da njih
uspešno bo oprostil celo vaše
ljuski, dočim se bode morali
vi sramotno umakniti. V štirih
dneh se bo pokazalo, kdo ima
večji učink."

"Da," se ameje štirje zanič-
evalo, "ti se bahaš z jezikom,
jaz pa z dejanji. Marryam ali
Fatima. Tudi boste radi va-
še nemnost, ker boste obti-
čali v blatu, iz katerega ne bo
izhoda. Pripravljen sem, in naj
vejša: Fatima ali Marryam!"

Po tem besedah mož odide,
in njegov smeh čujemo še, ko
ga je zdavnaj nismo mogli več
videti.

Zaviti v naše koce smo za-
spali, ne da bi nas kaj skrbe-
lo radi štirje. Ko se zbudimo,
se na drugi strani že priprav-
ljajo na odhod. Midva s Hale-
fom se napotiva k vodi, da bi
pisal in smila. Tudi v kristi-
janski vasi vladajo živahnje živ-
jenje. Pravkar ko se s Hale-
fom vsedeva k zajutruje, za-
javljajo štiri konje. Ko jahajo
mimo nas, zaklici nji hnačel-
nik še onkrat zaničevalo:

"Torej Marryam ali Fatima!
Molite, da vam prsti padajo od
krogelj, vi tepej!"

Na glavo mi ni pad...

moje ostre oči in orientiranje.
Računal sem tudi na sledov
štirjev, ker ti ljudje gotovo ni-
so bili pri ježi takoj predvidni
kot Indijanci. Kmalu pridevo
do travnatih tal, in tu dobimo
sledove. Bili so že precej raz-
ločni, dasi je minil že en dan,
odkar so tu mimo jahali.

Treba je bilo hitro iti za
njimi. Najina konja sta bila
spočita, in sta tekla precej hi-
tro naprej. Že proti večeru pri-
deva do sledov, ki so jasno ka-
zali, da niso starejši kot pet-
najst ur. Jahala sva tako hitro
naprej, da ko se je popolnoma
stemnilo, sem bil prepričan,
da so sledovi štirjev pred nama
šele od polneve. Torej sva ši-
ite skoraj v enem dnevu dohi-
tel. Utaboriva se ob mali vo-
di, kjer je bilo vokali tudi pre-
cej trave, priveževa konje in
se vleževa k počitku.

Komaj se je zdamilo, sva že
na nogah. Nahajala sva se v
porečju Akra reke. Okoli po-
dneva se prepričam, da je sled
pred nama komaj dve uri sta-
ra. Zatorej jahava še vedno
z isto brzino naprej, in baš ho-
čem čez kake pol ure zaviti
okoli gozdnega roba, ko naglo
zadržim vrance in ga tiram
nazaj.

"Kaj je sidi?" vpraša Halef.
"Sisti so pred nami."

"In kaj delajo?"
"Taborijo ob parobku. Raz-
jahaj in drži mojega konja,
mogoče so se morali ustaviti,
ker so v bližini sovražnika.

Stopim s konja in izročim
Halefu tudi obe puške, potem
se spazlim v gozd. Te ljudi
zalezavati je bilo jasno, lahko
delo. Z največjo lahko sem
se pripazil do njih in se potem
vlegel na tla, da se pririnem
prav v njih bližino. Kmalu sem
pri grmovju, za katerim tabo-
rijo. Previdno se zarinem med
grmovje, da sem bil tako bli-
zujem, da jih nisem samo lahko
videl, pač pa tudi slišal. Njih
konji se pasejo pred gr-
movjem na prostem. Kako ne-
previdni so ti ljudje! Če pride
slučajno kak Akra Kurd, jih
moram videti. Govorijo med se-
boj tudi precej glasno. Eden
med njih reče:

"Torej samo pol ure je še
do taborišča Kurдов? Ali se
bo Sir Safiju posrečilo najti ta-
borišče?"

"Gotovo," odvrne nekdo
drugi, ki je bil najbrž ogleduh.
"Saj sem moj kraj dobro opis-
sal. Jahati je treba samo še
okoli prihodnjih dveh gor, po-
tem pa vodi na desni potok v
dolino, kjer so se utaborili.
Ponoči obkolimo tabor, in zu-
traj napademo Kurde, ko bo-
dejo še spali, svetlo pa bo že
toliko, da lahko razločimo
sovražnika in prijatelja."

H! V enem trenutku sem
zvedel vse. Splezam torej na-
zaj, poščem Halefa in mu vse
povem.

"Kaj boš naredil, sidi?" me
vpraša. "Ali boš tukaj čakaj-
dokler se naredi večer?"

"Mi ne pade v glavo. Jahati
mimo dveh gor, potem pa na
desno v dolino. Midva nare-
diva ovinek takoj, da prideva
od druge strani. Midva mora-
va biti zvezčer prej pri tabo-
rišču kot pa štiri. Torej pojdi!"

Dalje prihodnjic.

"Da. Jutri zjutraj, ko vas
zupustim, se preselite sem."

"Jutri na bočete zupustiti?
Sedaj ko tičimo v taki nevarnosti?
O, emir, ali ne bi mogel
ostati pri nas in nam pomagati?"

"Pomagati vam hocem. Od-
straniva se samo za trenutek,
toda v času nevarnosti bode-
va stala na vaši strani."

"Torej je najbolje, če kar
tukaj ostaneš! Zakaj želiš maj-
prvo proč?"

"Da spolnem neko obljubo,
katero sem naredil Halefu. Ne
vprašuj po tem, kajti je zapa-
dne dežele smo kaj čudni adu-
tje. Zadostuje naj ti zatrdilo,
da se vam ni treba nesčesar bat-
i, in da se vrneva oba s Halefom
ob času nevarnosti."

S tem zatrdilom je moral bi-
ti zadovoljen. Vrveno se torej
v tabo-rišče. Seveda je načel-
nik takoj maznil, kaj sem
zateval. Ljudje so bili pripravljeni.
Vzveč se je vrnila še ena slavost,
čast prazniku, katerega so obhajali.

Tudi jaz sem moral spregovoriti
nekoliko besed. Kmalu potem
pa se je ljudstvo podalo k po-
čitku, kajti za drugi dan je bi-
lo določeno naporno delo pre-
selitve.

Zgodaj druzega dne ustane-
va s Halefom. Izprosiva si ži-
veza za stiri dni, potem sem
bil pripravljen, da odidem,
ko se enkrat naročim ljudem,
naj kolikor mogoče hitro za-
ustpijo svojo naselbino.

Pot naju je vodila napravo
proti zapadu, potem je pa za-
vila južno med gorovje. Akra
Kurdi morajo biti nekje v bli-
žini Akra reke. Toda kje je bil
ravno določeni rod Akra Kur-
dov, s katerimi sem imel opravi-
ti, nisem vedel natanko.

Lahko bi vzel s seboj vodnika,
toda tega nisem hotel storiti,
ker bi bil na potu samo za nad-
lego. Zahajati sem se moral na
moje ostre oči in orientiranje.

Naprodaj je dobro idoča in
popolnoma na novo opremi-
ja na meseca z mnogimi zano-
sljivimi odjemalcji. Prodaja se ra-
di bolezni. Vprašajte na 917
Addison Rd. (34)

Prodaja hiša za dve družini v
Collinwoodu, prav pečni. Ne-
kaj plačate takoj, drugo pa kot
rent. Oglasite se pri Mr. Eme-
rich, 1446 E. 53rd st. blizu Su-
perior. (33)

Mlad in izučen trgovski po-
močnik, sposoben slovenskega,
nemškega in nekoliko an-
gleškega jezika, želi primer-
ne službe v kaki grocerijski tr-
govini. Pojasnilo pod M. S.
1420 E. 49th St. (33)

SV. JANEZA KRSTNIKA, Et. 87 JOHN

Predsednik Louis J. Piro, 6118 St.

Clair Ave.; tajnik Ivan Avsec, 1013

East 64 Street; blagajnik A. Zakri-
šek, zastopnik Ant. Grdin, 6127 St.

Clair ave. — Društvo piše lepo te-
denično podporo. Boje se vse vsako

tretjo nedeljo v mesecu v John Ordin-

ovi dvoranji. 6121 St. Clair ave. Dru-
štveni zdravnik J. M. Selškar, 6127

St. Clair ave. (14)

SV. ALOIZIJA (Newburg)

Kranjsko slov. kat. podp. društvo

ima svoje redne mesecne seje vsako

petek v mesecu pri John Grdinovi

dvorani. V društvo se sprejema

član od 15 do 25 let.

Vstopina je po starosti. Dolniška

podpora se plača \$7.00 na teden in

član. — Predsednik M.

Trček 3514 E. 81 St. Clair ave.

1. jan. 15.

SV. ALOIZIJA (Newburg)

Kranjsko slov. kat. podp. društvo

ima svoje redne mesecne seje vsako

petek v mesecu pri M. Plutovi

dvorani. V društvo se sprejema

član od 15 do 25 let.

Vstopina je po starosti. Dolniška

podpora se plača \$7.00 na teden in

član. — Predsednik Frank

Platnik 3514 E. 81 St. Clair ave.

1. jan. 15.

SV. ANTONA PADOVANSKEGA

Misl. podp. društvo v Newburg, G.

ima svoje redne mesecne seje vsako

petek v mesecu ob 8. uri pop.

v Kranjskih prostorih v

John Grdinovi dvoranji.

Vstopina je po starosti. Dolniška

podpora se plača \$7.00 na teden in

član. — Predsednik Andrej

Kraljevec 1570 St. Gorica.

1. jan. 15.

SV. ANTONIA PADOVANSKEGA

Misl. podp. društvo v Newburg, G.

ima svoje redne mesecne seje vsako

petek v mesecu ob 8. uri pop.

v Kranjskih prostorih v

John Grdinovi dvoranji.

Vstopina je po starosti. Dolniška

podpora se plača \$7